इत्येवमुक्त्वा गन्धर्वः पपात धरणीतले ॥ ७६ ॥
ननाम दण्डवद्भूमौ देवदेवं परात्परं ।
इति तेन कृतं स्तोत्रं यः पठेत् प्रयतः शुचिः ॥ ७७ ॥
इहैव जीवन्मुक्तश्च परे याति पराङ्गतिं ।
हरिभक्तिं हरेर्दास्यं गोलोके च निरामयः ॥
पार्षदप्रवरत्वञ्च लभते नात्र संशयः ॥ ७८ ॥

इति श्रीनारदपञ्चरात्रे ज्ञानामृतसारे प्रथमैकरात्रे गन्धर्वकृतस्तोत्रं नाम द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥

त्रयोदशोऽध्यायः ॥

श्रीशुक उवाच ।

स्तोत्रान्तरे च काले च किं रहस्यं बभूव ह ।
तन्मे कथय भद्रन्ते भगवन् भगवद्वचः ॥ १ ॥

श्रीव्यास उवाच ॥

स्तोत्रान्तरे च काले च गन्धर्वश्चोपवर्हणः ।
उवाच ब्रह्मसदसि भगवन्तं सनातनं ॥ २ ॥
सर्व्वैर्देवैरहं शप्तश्चाधुना देवहेतुना ।
देवानामग्निपुञ्जश्च प्रदीप्तश्च सुमेरुवत् ॥ ३ ॥
अधुना च त्वयि गते भस्मसान्मां करिष्यति ।
अतो रक्ष जगन्नाथ मां समुद्धर्त्तुमर्हसि ॥ ४ ॥
त्वदंशशूकरेणैव धरोद्धारः कृतः पुरा ।